

Årsmelding for Felles klagenemnd 2024

Direktoratet for
høyere utdanning
og kompetanse

Utarbeidet av: Sekretariatet for Felles klagenemnd

Kontakt: HK-dir - Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse

Innhold

Innledning	2
Merknader til årsmeldingen 2024	2
Aktuelt i 2024.....	2
Skikkethetsveilederen.....	4
Nemndas sammensetning i 2024	5
Sekretariatet for Felles klagenemnd.....	6
Godkjenning av årsmelding.....	6
Leders beretning	7
Merknader til institusjonene	8
Statistikk for alle vedtak og avgjørelser	9
Antall klagesaker i 2024.....	9
Sakstyper til behandling i Felles klagenemnd	9
DEL 1 – Statistikk for studentsaker etter uhl	10
Studentsaker fordelt på lærested fra 2019 - 2024	10
Resultat i studentsaker etter uhl. § 12-1 til § 12-9	11
Antall fuskesaker.....	12
Skyldform.....	12
Reaksjonsfastsettelse i fuskesaker	12
DEL 2 - Innsynsklagesaker	14
Antall saker mottatt av nemnda fordelt på institusjon.....	15
Resultat i innsynssakene.....	15
Saksoversikt og sammendrag for innsynsklagesaker	16
Sammendrag av utvalgte innsynssaker	20

Innledning

Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HK-dir) har sekretariatsfunksjonen for Felles klagenemnd. Felles klagenemnd ble opprettet av Kunnskapsdepartementet ved forskrift nr. 1192 av 10. oktober 2005. Forskriften ble opphevet og erstattet med forskrift til uhl. 28. juni 2024 nr. 1392. Felles klagenemnd behandler klager over enkeltvedtak truffet med hjemmel i lov om universiteter og høyskoler (uhl.) 8.mars 2024 § 12-1 til § 12-9 og § 13-2 andre ledd, jf. forskrift til uhl. 28. juni 2024 nr. 1392 § 8-1. Dette omfatter klagesaker om annullering av eksamen m.m., utestenging og bortvisning, utelukkelse fra praksis eller klinisk undervisning grunnet straffbare forhold (politiattest), utestenging etter skikkethetsvurdering og tvungen avslutning av doktorgradsutdanning.

I tillegg har Felles klagenemnd vært klageinstans etter delegering fra Kunnskapsdepartementet, i saker om innsyn etter offentleglova (offl.) og saker om partsinnsyn regulert av forvaltningsloven (fvl.). Fra 1. august 2024 overførte Kunnskapsdepartementet denne oppgaven fra Felles klagenemnd til HK-dir.

Felles klagenemnd fatter endelige vedtak i forvaltningssaken, og avgjørelsene er derfor retningsgivende for de vurderinger institusjonene gjør i tilsvarende saker.

Merknader til årsmeldingen 2024

Årsmeldingen for 2024 viser hovedsakelig til statistikk. Vedtak som ble fattet i 2024, ble fortløpende publisert på HK-dir sin nettside i anonymisert form¹. Det tas sikte på å legge ut mer generell informasjon om klagebehandling på HK-dir sin nettside i fremtiden. Felles klagenemnd viser til tidligere årsmeldinger. Årsmeldingen viser til nye bestemmelser i ny lov om universiteter og høyskoler.

Aktuelt i 2024

Våren 2024 arrangerte HK-dir og Universitets- og høyskolerådet et seminar om fusk i Trondheim. Målgruppen for seminaret var ansatte ved institusjonene som arbeider med fusk, og sekretariatet for institusjonenes nemnd for studentsaker.

Høsten 2024 trådte den nye universitets- og høyskoleloven med tilhørende forskrift i kraft. Den nye loven og forarbeidene til den, inneholder flere nye føringer som vil påvirke klagebehandlingen i Felles klagenemnd fremover.

Den 15. oktober 2025 avsa Høyesterett dom² i en fuskesak om selvplagiat. Saken gjaldt domstolsprøving av vedtak fattet av Felles klagenemnd om å utestenge en student fra høyere utdanning i to semester på grunn av fusk under eksamen. Studenten hadde gjenbrukt deler av sin tidligere, ikke-beståtte eksamensbesvarelse i

¹ Felles klagenemnd for studentklagesaker | HK-dir

² HR-2024-1869-A, (sak nr. 24-014403SIV-HRET) Anke over Borgarting lagmannsretts dom 1. desember 2023

samme emne, uten å oppgi referanse. Høyesterett la blant annet vekt på at den tidligere innleverte besvarelsen var underkjent, og at det var åpenbart at studenten ikke kunne oppnå noen fordel ved den skjulte uttellingen. Etter en samlet vurdering fant Høyesterett at gjenbruket av teksten ikke kunne regnes som fusk, og vedtaket om utestengelse var derfor ugyldig.

Over 100 vedtak måtte behandles på nytt i 2024

Kunnskapsdepartementet informerte i brev 20. september 2023 om at oppnevningen av leder av Felles klagenemnd fra 1. april 2022 var ugyldig. Også to studentrepresentanter var ugyldig oppnevnt. Departementet informerte 8. november 2023 om at noen av vedtakene fattet i perioden tidligere leder var oppnevnt, måtte behandles på nytt med ny og riktig sammensetning av nemnda. Departementet ga følgende kriterier for hvilke saker dette gjaldt:

Det er slik departementet vurderer det, imidlertid klart at enkelte vedtak er ugyldige, og disse bør behandles på nytt så raskt som mulig. Dette gjelder følgende saker fra perioden 1. april 2022 til 22. september 2023:

1. Saker der nemnda ikke ville vært vedtaksfør i behandlingen av det opprinnelige vedtaket uten det/de ugyldig oppnevnte medlemmet/medlemmene.
2. Saker der det var dissens i nemndas opprinnelige behandling og stemmen til det/de ugyldig oppnevnte med medlemmet/medlemmene var avgjørende for innholdet i vedtaket.

Departementet ber Felles klagenemnd behandle de nevnte sakstypene på nytt. Saker som er til behandling eller er endelig avgjort i domstolen, skal likevel ikke tas til ny behandling i Felles klagenemnd.

...

Departementet ber Felles klagenemnd finne fram til en hensiktsmessig prioritering mellom tidligere og nye saker hvor det tas hensyn til hvilken betydning en rask behandling har for studenten saken gjelder.

Sekretariatet for Felles klagenemnd identifiserte omtrent 100 vedtak og noen få avgjørelser om innsyn som oppfylte kriteriene fastsatt av Kunnskapsdepartementet. Nemnda begynte klagebehandlingen av omgjøringssakene i januar 2024, parallelt med behandling av nye klagesaker. Felles klagenemnd hadde en stor restanse av klagesaker på slutten av 2023, og hadde til sammen 243 saker som ventet på behandling i januar 2024. Kun én studentsak fikk endret utfall etter ny behandling.

HK-dir publiserte fortløpende vedtak i omgjøringssakene på sine nettsider i 2024. Vedtak fra 2023 og 2024 ble også publisert.

Saksbehandlingstid i Felles klagenemnd

I 2022 ba departementet HK-dir om å legge til rette for en forsvarlig saksbehandlingstid i Felles klagenemnd. HK-dir har over lang tid tatt grep for å redusere saksbehandlingstiden, og var nær forsvarlig saksbehandlingstid før Felles klagenemnd sto i en ekstraordinær situasjon høsten 2023. I starten av 2024 var saksbehandlingstiden på noen av de nye studentsakene på over ett år. På grunn av klagebehandlingen av omgjøringssakene, ble saksbehandlingstiden i nye saker noe lengre enn normalt. Etter at alle omgjøringssakene var ferdigbehandlet før sommeren 2024, begynte saksbehandlingstiden gradvis å gå ned. I desember 2024 hadde de fleste sakene en saksbehandlingstid mellom én til tre måneder.

Saksinngang

Saksinngangen i 2024 har vært lavere enn tidligere år. Det har blitt oversendt bare noen fåtalls saker enkelte måneder fra januar 2024. Siste halvdel av 2024 mottok Felles klagenemnd 32 klagesaker.

Skikkethetsveilederen

HK-dir fikk i vedlegg til tildelingsbrev for 2024 i oppdrag om å utarbeide en veileder til universitets- og høyskoleforskriften kapittel 7, om skikkethetsvurdering i høyere utdanning. Veilederen erstatter Rundskriv F-07-16. Arbeidet med veilederen påbegynte februar 2024, og utkast til veilederen ble levert departementet 1. mai 2024. Veilederen ble publisert på HK-dir sine nettsider 1. august 2024, samtidig som ny universitets- og høyskolelov trådte i kraft.

Veilederen beskriver det nærmere innholdet i bestemmelsene i kapittel 7 til universitets- og høyskoleforskriften, og hvordan bestemmelsene skal forstås og praktiseres. Veilederen supplerer forskriftsteksten og må derfor leses i lys av forskriftsbestemmelsene. Videre beskriver veilederen endringene i forskriftens kapittel 7 for skikkethetsvurderinger, blant annet hvilke nye utdanninger som er innlemmet i listen over utdanninger som er underlagt skikkethet, at dyr er tatt inn som subjekt (beskyttet sårbar gruppe) i formålsbestemmelsen, og at vurderingskriteriene for skikkethetsvurderingen er samlet i én paragraf som gjelder for alle utdanningene som er underlagt skikkethetsvurdering.

I tillegg til arbeidet med veilederen, er det opprettet en ressurside til veilederen. Ressurssiden er dynamisk, og vil jevnlig oppdateres. På ressurssiden finnes det informasjon om telling og rapportering av skikkethetssaker, forvaltnings- og rettspraksis, samt spørsmål og svar rundt veilederen. HK-dir vurderer også om nye utdanninger bør inkluderes i listen over utdanninger som er underlagt skikkethetsvurdering. Ved spørsmål knyttet til skikkethetsvurderinger, eller om en

utdanning bør underlegges skikkethetsvurdering, kan det tas kontakt via ressursiden på HK-dir sin nettside³.

Nemndas sammensetning i 2024

Fra 1. januar hadde nemnda følgende sammensetning:

Faste medlemmer:

Ernst Nordtveit	(leder)
Hilde Ruus	(nestleder tom. 28. januar)
Liv Sandvik	
Frode Randal	
Fredrik Boksasp	
Julie Marie Næss	(studentrepresentant)
Tobias Brynildsen Øvstedal	(studentrepresentant, permisjon fra januar til juni 2024)

Varamedlemmer:

Sissel Etre Solbakken	
Asle Holthe	
Siv Østerud	
Amina Louise Persen	(studentrepresentant)
Nils Herman Lien Håre	(studentrepresentant)

Fra 1. mai hadde nemnda følgende sammensetning:

Faste medlemmer:

Ernst Nordtveit	(leder)
Else Leona McClimans	(nestleder)
Liv Sandvik	
Frode Randal	
Fredrik Boksasp	
Julie Marie Næss	(studentrepresentant)

³ Ressursside for veileder til kapittel 7: Skikkethetsvurderinger | HK-dir

Tobias Brynildsen Øvstedal

(studentrepresentant tom. juli)

Varamedlemmer:

Sissel Etre Solbakken

Asle Holthe

Siv Østerud

Amina Louise Persen

(studentrepresentant)

Nils Herman Lien Håre

(studentrepresentant)

Sekretariatet for Felles klagenemnd

HK-dir – Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse v/rådgivere Beate Myrvang Inderhaug, Jannicke Strømøy, Nina Charlotte Skjelbakken Nordås og seniorrådgivere Kirsti Antonsen, Magnus Wiig samt Lisa Johansen Fyrileiv, har arbeidet i sekretariatet for Felles klagenemnd i 2024.

Godkjenning av årsmelding

Årsmeldingen for 2024 er godkjent av Felles klagenemnd 4. mars 2025.

Leders beretning

Året 2024 var et spesielt krevende år for Felles klagenemnd ved at et stort antall saker måtte behandles på ny, og at det ved årets start forelå en betydelig restanse som følge av stor saksinngang og at arbeidet i nemnda var stilt i bero i en periode i 2023. Saksmengden er fra slutten av året langt mer håndterlig, men det oppstår også nye prinsipielle spørsmål som nemnda må ta stilling til.

Et økende antall saker som gjelder mistanke om at det er brukt kunstig intelligens til å skape teksten reiser nye bevisproblemer og kan gjøre det vanskeligere å avdekke fusk. Overgangen til ny lov har også reist nye utfordringer særlig knyttet til å fastsette sanksjoner mot fusk i samsvar med føringene i forarbeidene til ny universitets- og høyskolelov. Så langt endringene ikke er til skade for studentene, skal føringene som følge av ny lov og forarbeidene til den, legges til grunn også i saker oppstått før den nye loven trådte i kraft.

Det blir av noen uttrykt bekymring for at reglene om fusk ikke praktiseres likt ved alle institusjoner. Felles klagenemnd har inntrykk av at institusjonene følger den praksis nemnda har utviklet, i de sakene som kommer til nemnda. Utarbeiding av nytt felles reglement for institusjonene og publiseringen av Felles klagenemnd sine vedtak vil forhåpentligvis gjøre det enklere for institusjonene å følge opp nemnda sin praksis.

Det har blitt stor oppmerksomhet omkring tekstlikhet og prosentgrenser i saker som gjelder plagiat eller gjenbruk av egen tekst. Det er grunn til å understreke at vurderingen av om det foreligger fusk bygger på en bredere vurdering og at det alltid skal ligge en sensorrapport til grunn for vurderingen. Felles klagenemnd foretar også egne vurderinger av arten og omfanget av tekstlikheten og det gjelder ingen bestemt prosentgrense.

Det kommer frem at mange studenter er overdrevent engstelige for å bli tatt for fusk. De kan beroliges med at så lenge de skriver selv og følger reglene for kildehenvisninger og sitatmarkering er de trygge.

Mot slutten av året har det skjedd en markert nedgang i antallet fuskesaker som kommer til nemnda. Dette kan ha flere årsaker, men oppmerksomheten omkring fuskesaker de siste årene kan være en faktor. Det er viktig at institusjonene

informerer godt om regelverk og god praksis for kildebruk. Institusjonene har også et ansvar for å utforme eksamensordninger og oppgaver slik at det gir grunnlag for god og objektiv vurdering av studentenes faglige nivå, på en måte som reduserer muligheten og fristelsen til å fuske.

Merknader til institusjonene

Felles klagenemnd har gjennom året merket seg enkelte forhold som vi ønsker å adressere til institusjonene.

Av og til må sekretariatet innhente mer dokumentasjon i saker fra institusjonene. Det er viktig at alle sakens dokumenter, følger vedlagt når sakene blir oversendt til Felles klagenemnd. I enkelte tilfeller ser vi at eksamensforsiden, eksamensoppgaven eller klagerens besvarelse ikke følger vedlagt. I enkelte saker er det vist til sensorrapporter eller faglæreres uttalelser, uten at disse følger vedlagt. Det er ikke tilstrekkelig at det er vist til dem i institusjonens innstilling eller vedtak. For at nemnda skal kunne vurdere alle sakens sider, er det viktig at vi mottar disse dokumentene i sin helhet. Av eksamensforsiden fremgår det av og til informasjon om regler for eksamen, eller at det er gitt informasjon om eksamensreglementet muntlig i forkant av eksamen. Dette kan være relevant informasjon i forbindelse med vurdering av klagesaken. I tillegg er det viktig at dokumentasjonen, særlig sensorrapporter, dateres og underskrives med navn. Dato på dokumentasjonen sier noe om saksgangen til den enkelte sak, så institusjonene må huske å markere alle dokumenter med dato. Vi ser også tilfeller hvor institusjonene legger vekt på institusjonens egne innstillinger i vedtakene, og at det ikke er foretatt en egen vurdering i selve vedtaket. Vi vil påpeke at det ikke er nok å vise til innstillingene i vedtaket, de skal inneholde utfyllende vurderinger.

Videre vil Felles klagenemnd bemerke at det ikke opereres med en nedre grense for prosent av tekstlikhet i fuskesaker. Om det foreligger fusk i form av plagiat er alltid en konkret vurdering i hver enkelt sak, hvor prosenten av tekstlikhet er et element i vurderingen.

Det er viktig at institusjonen dokumenterer faktiske konkrete opplysninger i saker som Felles klagenemnd skal behandle. Det er ikke tilstrekkelig at vurderinger i saken er dokumentert, da disse vurderingene må knyttes til noe konkret som er uttalt eller skjedd. Dette gjelder særlig saker om skikkethet og bortvisning. Uten dokumenterte konkrete hendelser o.l. i saken, er det vanskelig å foreta en forsvarlig bevisvurdering. Det er også viktig at bemerke at behovet for mest mulig detaljert og presis bevissikring, også gjelder i tilknytning til fuskesaker, særlig ved bruk av ulovlige hjelpemidler eller andre forhold som oppstår under eksamen.

Felles klagenemnd minner om at føringene i den nye universitets- og høyskoleloven legger opp til en mer nyansert vurdering når det bla. gjelder reaksjonsfastsettelsen, og at det følgelig stilles større krav til begrunnelse i vedtakene fra institusjonen fremover.

Statistikk for alle vedtak og avgjørelser

Antall klagesaker i 2024

I 2024 fattet Felles klagenemnd vedtak i totalt 232 saker. Til sammenligning ble det fattet vedtak i 150 saker i 2023.

Sakstyper til behandling i Felles klagenemnd

Sakstype	Antall
Fusk - uhl. § 4-7 (1) bokstav b og/eller uhl. § 4-8 (3)	210
Merknader på politiattest - uhl. § 4-9	5
Advokatsalær	5
Skikkethet - uhl. § 4-10	8
Annet	4
Innsynssaker – offl. og fvl.	44

Årsmeldingen er inndelt i to deler, hvor **del 1** i hovedsak omhandler statistikk for studentsaker etter universitets- og høyskoleloven og **del 2** omhandler statistikk for innsynssaker etter offentleglova og forvaltningsloven.

DEL 1 – Statistikk for studentsaker etter uhl.

Studentsaker fordelt på lærested fra 2019 - 2024⁴

Lærested	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Antall saker pr. lærested i perioden 2019-2024
Arkitektur- og designhøyskolen i Oslo	0	0	0	0	1	1	2
Ansgar teologiske høyskole	1	2	1	1	0	0	5
Bjørknes Høyskole	0	2	2	0	0	0	4
Dronning Mauds Minne Høgskole	1	0	0	1	3	4	9
Handelshøyskolen BI	12	2	23	42	35	31	145
Høgskolen i Innlandet	4	12	30	15	21	21	103
Høgskolen Molde	2	2	6	8	3	2	23
Universitetet i Sørøst-Norge	8	26	46	43	16	24	163
Høgskolen i Volda	2	5	1	0	0	0	8
Høgskolen i Østfold	6	10	14	4	1	7	42
Høgskolen på Vestlandet	1	5	21	11	2	1	41
Høyskolen Kristiania	2	1	5	5	13	13	39
MF vitenskapelig høyskole	5	0	0	0	0	1	6
Nord universitetet	6	5	19	5	4	10	49
Norges arktiske universitet UiT	14	6	12	12	9	15	68
Norges Handelshøyskole	1	1	3	5	2	4	16
NIH – Norges Idrettshøyskole	0	0	0	3	1	0	4
NLA Høgskolen	0	0	1	1	1	0	3
Norges miljø- og biovitenskapelige universitet	0	3	3	1	6	3	16

⁴ Det gjøres oppmerksom på at tidligere årsmeldinger inneholder avvik fra denne tabellen, grunnet ulike måter for utregning tidligere år

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet	4	4	57	30	24	18	137
Noroff Høyskole	0	0	0	3	2	2	7
OsloMet - storbyuniversitetet	8	20	14	17	7	17	83
Oslo Nye Høyskole AS	0	0	0	3	2	0	5
Universitetet i Agder	2	18	56	35	14	22	146
Universitetet i Bergen	2	3	6	0	6	4	21
Universitetet i Oslo	8	20	32	21	16	22	119
Universitetet i Stavanger	6	7	17	16	5	5	56
Lovisenberg diakonale høyskole	0	0	1	3	0	1	6
VID vitenskapelige høyskole	0	1	5	2	2	3	13
Antall saker etter uhl. <u>MOTTATT</u> i Felles klagenemnd pr. år	95	155	375	294	196	107	1222
Antall saker etter uhl. <u>BEHANDLET</u> i Felles klagenemnd pr. år	106	145	302	266	150	232	1204

Resultat i studentsaker etter uhl. § 12-1 til § 12-9

Resultat	Antall
Stadfestelse av underinstansens vedtak	92
Endret reaksjon	131
Opphevelse av vedtak	9

For saker behandlet etter universitets- og høyskoleloven var stadfestelsesprosenten 39,65. Til sammenligning var stadfestelsesprosenten 62,67 prosent i 2023, 74,4 prosent i 2022 og 88 prosent i 2021, 80,5 prosent i 2020 og 88,5 prosent i 2019.

I 9 av sakene ble underinstansens vedtak opphevet i sin helhet. Dette utgjør en opphevelsesprosent på 3,87. Til sammenligning var opphevelsesprosenten 5,33 prosent i 2023, 7 prosent i 2022, 4 i 2021, 12,5 i 2020 og 6,7 prosent i 2019.

Nemnda endret reaksjonen i 56,46 prosent av sakene, hovedsakelig på grunn av for lang saksbehandlingstid.

Særlig om statistikken til fuskesakene

De fleste av sakene Felles klagenemnd behandlet i 2024 gjaldt fusk i forbindelse med gjennomføring av eksamen eller obligatoriske aktiviteter, jf. uhl. § 12-4 andre ledd.

Antall fuskesaker

Type fusk	Antall
Plagiat	137
Ulovlig hjelpemiddel	48
Ulovlig samarbeid	15
Annet	5

NB! I tabellen ovenfor er også de sakene hvor resultatet ble opphevelse tatt med.

Skyldform

Nemnda fant at det forelå forsettlig fusk i de fleste fuskesakene.

Skyldform	Antall
Grovt uaktsomt fusk	8
Forsettlig fusk	197

NB! Sakene hvor utfallet ble opphevelse er ikke medregnet i tabellen over. I 2024 ble 5 saker om fusk opphevet fordi det objektive vilkåret for fusk ikke var oppfylt.

Reaksjonsfastsettelse i fuskesaker

Med hjemmel i uhl. § 12-4 andre og tredje ledd, er det anledning til å reagere med annullering av eksamen eller prøve, og/eller utestenging og fratakelse av eksamensretten i inntil to år. I de sakene det fattes vedtak om utestenging besluttes det som regel samtidig at prøven eller eksamen skal annulleres. Dette gjelder også når besvarelsen er vurdert til «ikke bestått».

Felles klagenemnd ønsker å fremheve viktigheten av at underinstansen presiserer hva som blir den endelige reaksjonen i vedtaket utmålt i antall semester. Dersom studenten utestenges fra egen institusjon og fratras eksamensretten ved øvrige institusjoner underlagt universitets- og høyskolelov en, jf. uhl. § 12-4 tredje ledd, skal det fremkomme klart av slutningen i vedtaket.

Under er det gitt en oversikt over vedtatte reaksjoner sett i sammenheng med skyldform.

Reaksjon	Skyldform	
	Grov uaktsomhet	Forsett
Kun annullering	5	31
1 semester	3	114
2 semester	0	52

DEL 2 - Innsynsklagesaker

Felles klagenemnd var til og med 31. juli 2024 rett klageinstans for utdanningsinstitusjonenes avgjørelser etter lov om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd (offentleglova) og for institusjonenes avgjørelser som gjelder partsinnsyn etter forvaltningsloven. Nemnda mottok og behandlet 44 innsynsklagesaker fra 1. januar 2024 til 31. juli 2024.

Til sammenligning mottok nemnda i 2023 totalt 42 saker som gjaldt klager på institusjonenes avgjørelser om innsyn, hvorav nemnda fattet avgjørelse i 26 saker og departementet i 11 saker. Fem saker ble trukket før nemndas avgjørelse forelå.

Fra 1. august 2024 ble ansvaret for å avgjøre innsynsklagesaker i UH-sektoren overført fra Felles klagenemnd til HK-dir, etter delegering fra Kunnskapsdepartementet. Dette ble gjort samtidig som den nye universitets- og høyskoleloven med tilhørende forskrift trådte i kraft. Den nye forskriften regulerer Felles klagenemnd sitt mandat, og den tidligere forskriften om felles klagenemnd etter uhl. ble opphevet.

HK-dir har publisert informasjon om hvordan innsynsklagesaker i UH-sektoren skal forberedes og oversendes for avgjørelse fremover. Informasjonen er tilgjengelig på HK-dir sine nettsider⁵.

⁵ <https://hkdir.no/om-oss/juridisk-informasjon/klageinstans-i-saker-om-dokumentinnsyn-fra-uh-sektoren>

Antall saker mottatt av nemnda fordelt på institusjon

Institusjon	Antall saker 2022	Antall saker 2023	Antall saker frem til august 2024
Høgskolen i Innlandet (HINN)	4	1	2
Høgskolen på Vestlandet (HVL)	1	2	0
Nord universitet (Nord)	0	0	6
Norges handelshøyskole (NHH)	0	2	0
Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU)	1	0	0
Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU)	13	6	13
Universitetet i Agder		2	0
OsloMet - storbyuniversitetet	3	3	2
UiT - Norges arktiske universitet (UiT)	4	2	5
Universitetet i Bergen (UiB)	1	6	7
Universitetet i Oslo (UiO)	3	9	2
BI	0	1	0
Universitetet i Stavanger (UiS)	1	3	0
Høgskolen i Molde	0	1	0
VID vitenskapelige høyskole	0	1	0
Universitetet i Sørøst-Norge (USN)	0	3	1
Norsk Gestaltinstitutt Høyskole (NGI)	0	0	1
Høyskolen i Volda (HiVolda)	0	0	5
Total	31	42	44

Resultat i innsynssakene

Resultat 2024	Antall
Klageren fikk medhold	7
Klageren fikk delvis medhold	6
Klageren fikk ikke medhold	20
Opphevet/delvis opphevet	6
Sendt tilbake til institusjonen	0
Trukket	2
Avvist	3

Saksoversikt og sammendrag for innsynsklagesaker

Under følger en oversikt over de enkelte innsynssakene, med opplysninger om saksnummer (nemndas referanse), navn på underinstansen, påberopte hjemler for unntak og sakstype.

Nemnda minner om at avgjørelsene etter offentleglova er åpne for offentlig innsyn. Avgjørelser som gjelder partsinnsyn er åpne for offentlig innsyn så fremt ikke annet følger av forvaltningsloven eller offl. § 13. Dersom noen ønsker innsyn i en avgjørelse, kan det sendes en forespørsel om dette til sekretariatet for Felles klagenemnd (HK-dir).

Nemnda har også valgt å innta sakssammendrag av noen utvalgte saker som ble behandlet i 2024.

Saksnr.	Inst.	Ref. til offl.	Resultat	Sakstype
1/2024	UiB	§ 23 første ledd	Ikke medhold	Innsyn i protokoller
2/2024	NGI	Fvl. § 18 a	Ikke medhold	Innsyn i korrespondanse
3/2024	OsloMet	§ 24 annet ledd annet pkt.	Ikke medhold	Innsyn i dokumenter
4/2024	UiB	§ 32 første ledd annet pkt.	Avvist	
5/2024	HiVolda	§ 13 første ledd	Medhold	Innsyn i dokumenter knyttet til styresak
6/2024	UiT	§ 13 første ledd, fvl. § 13	Ikke medhold	Innsyn i opplysning om behandling av fuskesak
7/2024	UiO	§ 24 annet ledd	Delvis opphevet	Innsyn i varsler om ansatte
8/2024	NTNU	§ 14 første ledd, jf. § 11	Opphevet	Innsyn i telefonlogg

9/2024	Nord	§ 24 tredje ledd	Medhold	Innsyn i hvem som behandler fuskesak
10/2024	Nord	§ 26 første ledd	Ikke medhold	Innsyn i karakter
11/2024	Nord	§ 24 tredje ledd	Medhold	Innsyn i hvem som er sensor
12/2024	Nord	§ 24 tredje ledd	Medhold	Innsyn i deltakere i møter
13/2024	Nord	§ 14 første ledd	Ikke medhold	Innsyn i plagiatrapport
14/2024	HINN	§ 28	Medhold	Innsyn i korrespondanse
15/2024	NTNU	§ 14	Ikke medhold	Innsyn i arbeidsmiljørapport
16/2024	NTNU	§ 13, § 26 femte ledd	Delvis medhold	Innsyn i sluttavtaler, fødselsnummer
17/2024	NTNU	§ 14	Ikke medhold	Innsyn i elektronisk kommunikasjon
18/2023	NTNU	§ 13	Delvis medhold	Innsyn i varsler
19/2024	NTNU	§ 25 annet ledd	Delvis medhold	Innsyn i navn i søkerliste
20/2024	NTNU	§ 25 annet ledd	Delvis medhold	Innsyn i navn i søkerliste
21/2024	UiO	Forvaltningslovforskriften § 19 tredje ledd	Ikke medhold	Partsinnsyn i tilsettelsesak
22/2024	NTNU	§ 25 annet ledd	Medhold	Innsyn i innkalling til andregangsintervju
23/2024	HiVolda	§ 15 (2), § 23 (1), § 12, fv. § 13 (1)	Delvis medhold	Innsyn i sakspapirer

24, 25 /2024	HiVolda	§ 23 første ledd	Trukket	
26/2024	UiB	§ 28	Opphevet	Innsyn i faktura for juridisk rådgivning
27/2024	UiT	§ 14 (1), § 13, Fvl. § 13 (1) nr. 2	Ikke medhold	Innsyn i anskaffelse
28/2024	NTNU	§ 32 første ledd annet punktum	Avvist	Innsyn i saksdokumenter
29/2024	UiB	§ 9	Ikke medhold	Innsyn i økonomisk bidrag
30/2024	Nord	§ 13, fvl. § 13	Ikke medhold	Innsyn i klage på vedtak
31/2024	HiVolda	§ 23 første ledd	Ikke medhold	Innsyn i varsel
32/2024	UiT	§ 13, fvl. § 13 (1) nr. 2	Ikke medhold	Innsyn i anskaffelse
33/2024	UiT	Fvl. § 18	Ikke medhold	Partsinnsyn i personalsak
34/2024	UiB	Fvl. § 18 a, forvaltningslovsforskriften § 13 a	Ikke medhold	Innsyn i korrespondanse
35/2024	NTNU	§ 25 første ledd, § 9	Opphevet	Innsyn i innstilling til utlyst stilling
36/2024	OsloMet	§ 4, § 28	Opphevet	Innsyn i Ungdata-rapporter
37/2024	NTNU	§ 25	Ikke medhold	Innsyn i navn i søkerliste
38/2024	UiB	§ 12, § 9	Avvist	
39/2024	UiB	§ 4 annet ledd	Ikke medhold	Innsyn i faktura

40/2024	NTNU	§ 14	Opphevet	Innsyn i korrespondanse
41/2024	UiT	§ 13, Fvl. § 13 (1) nr. 1	Medhold	Innsyn i sluttavtaler
42/2024	NTNU	§ 28 annet ledd	Delvis medhold	Innsyn i dokumenter
43/2024	HINN	§ 14 første ledd	Ikke medhold	Innsyn i beregning av inntekt og kostnader
44/2024	USN	§ 14 første ledd	Ikke medhold	Innsyn i e-post-korrespondanse

Sammendrag av utvalgte innsynssaker

Innsyn 01-2024 – Innsyn i protokoll fra møte i forhandlingsutvalg

Aktuelle lovbestemmelser: Offl. § 23 første ledd

Saken gjaldt innsyn i protokoller som omhandlet timelønning av IT-assistenter. Det dreide seg om innsyn i protokoll knyttet til lokale forhandlinger ved UiB og protokoll fra møte i forhandlingsutvalget. Universitetet gav innsyn i protokoll knyttet til lokale forhandlinger og i lønnslisten for IT-assistenter. Det ble gitt delvis innsyn i protokoll fra møte i forhandlingsutvalget, men universitetet unntok opplysninger om lønssystemer med henvisning til offl. § 23 første ledd om forsvarlig gjennomføring av økonomiforvaltning.

Klageren påklaget avgjørelsen om delvis innsyn og anførte at det ikke var grunnlag for å unnta opplysningene etter offl. § 23 første ledd, med henvisning til Ot.prp. nr. 102 (2004-2006) s. 144. Det ble vist til at forhandlingene var avsluttet og at informasjonen var delt med alle partene. Klageren kunne ikke se at de sladdede opplysningene hadde et konkurranseaspekt. Videre ble det anført at opplysningene ikke var underlagt taushetsplikt, samt at opplysningene var av særlig offentlig interesse. Det ble vist til at saken gjaldt manglende lønnsjustering av timelønnede ansatte, og at arbeidstakeres lønn har et særlig vern, noe som talte for innsyn. Det ble i alle tilfeller anført at hensynet til offentlig innsyn veide tyngre enn behovet for unntak, noe som talte for å gi merinnsyn.

Ved oversendelsen til Felles klagenemnd viste universitetet til at de sladdede opplysningene gjaldt lønssystemer de vurderte å gå til innkjøp av, og at en offentliggjøring kunne skade deres forhandlingsposisjon. Etter spørsmål fra nemnda utdypet universitetet at et eventuelt innkjøp av lønssystem må gjøres i samarbeid med tre andre universiteter og aktuelle leverandører, og at en offentliggjøring vil kunne skade universitetets interesser i forhandlinger overfor ulike leverandører og overfor de tre andre universitetene.

Felles klagenemnd viste innledningsvis til at vilkåret etter offl. § 23 er strengt og at terskelen for å unnta opplysninger fra innsyn er høy. Det må foreligge en "nokså konkret fare" for at offentliggjøring av opplysninger vil kunne skade universitetets interesser og skaden må være av et visst omfang, jf. Ot.prp. nr. 102 (2004-2005) s. 145.

I den konkrete vurderingen kom nemnda til at vilkårene for å unnta opplysningene etter offl. § 23 første ledd var oppfylt. Det ble lagt avgjørende vekt på at en offentliggjøring av hvilke lønssystemer UiB vurderte å gå til innkjøp av kunne skade universitetets forhandlingsposisjon overfor leverandører og universitetets samarbeidspartnere. Nemnda viste til at UiB var i en tidlig fase i prosessen, slik at

hensynet til forsvarlig gjennomføring av UiB sin økonomiforvaltning gjorde seg sterkt gjeldende.

Nemnda fant videre at det ikke var grunnlag for merinnsyn etter offl. § 11. Det ble lagt avgjørende vekt på skadepotensialet ved en offentliggjøring av de unntatte opplysningene på daværende tidspunkt. Behovet for unntak fra innsyn veide derfor tyngre enn hensynet til offentlig innsyn. Nemnda fant ikke anførselen om arbeidstakeres særlige vern relevant, da de unntatte opplysningene kun dreide seg om innkjøp av lønssystemer.

Resultat: *Klagen ble ikke tatt til følge.*

Innsyn 06-2024 – Innsyn i opplysninger om hvorvidt en fuskesak er til behandling

Aktuelle lovbestemmelser: *Offl. § 13 og fvl. §§ 13 og 13 a*

Saken gjaldt innsyn i opplysninger om hvorvidt en fuskesak om en tidligere statsråd var til behandling ved universitetet. Universitetet avslo innsynskravet og begrunnet det med at opplysninger om en eventuell fuskesak regnes som “noens personlige forhold” etter fvl. § 13 første ledd. Det ble vist til at unntaket i fvl. § 13 a ikke gjorde seg gjeldende, fordi den tidligere statsråden sine egne uttalelser og de opplysninger som var offentlig kjent ikke var knyttet til en eventuell forvaltningssak. Universitetet fant ikke grunnlag for å gi merinnsyn etter offl. § 11.

Klageren anførte at saken hadde stor offentlig interesse og at samfunnet hadde en legitim og beskyttelsesverdig interesse i å få opplysninger om hvorvidt universitetet behandlet saken. Det ble videre vist til at det var urimelig å skille forvaltningssaken fra den offentlig kjente fuskesaken.

Ved oversendelse til Felles klagenemnd viste universitetet til at det ikke var av betydning om avgjørelsen var urimelig, da det var bestemt i fvl. § 13, jf. offl. § 13 at universitetet ikke kunne gi innsyn i opplysningene.

Felles klagenemnd vurderte først om opplysninger om en eventuell fuskesak er å regne som “noens personlige forhold” etter fvl. § 13 første ledd og dermed underlagt taushetsplikt. Det ble, med henvisning til Ot.prp. nr. 3 (1976-1977) s. 134, vist til at det er vanlig å ville holde slike opplysninger for seg selv, samt at opplysningene kunne skade eller utlevere en person i offentlighetens syn. Nemnda la også vekt på at utlevering av slike opplysninger kunne skade tilliten andre studenter har til universitetet som forvaltningsorgan, og potensielt føre til at studenter kviet seg for å gi sensitive opplysninger til studiestedet.

På den andre siden viste Felles klagenemnd til at opplysningene er av offentlig interesse, særlig på grunn av medieoppmerksomheten rundt saken på grunn av den tidligere statsråden sin rolle som stortingsrepresentant. Det måtte derfor foretas en

avveining av personvern hensyn opp mot hensynene som ligger bak offentlighetsprinsippet.

I avveiningen viste nemnda til forarbeidene til forvaltningsloven hvor det fremgår at opplysninger om at en offentlig tjenestemann er mistenkt i straffbare handlinger eller andre lovbrudd ikke nødvendigvis anses som personlige forhold som er underlagt taushetsplikt, jf. NOU 2019:5 s. 286. Nemnda fant uttalelsen relevant selv om det ikke er snakk om et lovbrudd, og viste til at mulige sanksjoner i en fuskesak har et pønalt preg. Det ble imidlertid lagt vekt på at den tidligere statsråden i en eventuell fuskesak vil opptre som tidligere student og ikke som en offentlig tjenesteperson. Det ble vist til at forholdet som er bakgrunnen for innsynskravet ligger langt tilbake i tid, og ikke knytter seg direkte til den tidligere statsråden sin utøvelse av sitt politiske verv. Nemnda la derfor avgjørende vekt på hensynet til personvern, og konkluderte med at opplysningene er underlagt taushetsplikt, jf. fvl. § 13 første ledd.

Felles klagenemnd vurderte videre om det var grunnlag for å gjøre begrensninger i taushetsplikten etter fvl. § 13 a nr. 3. Nemnda viste til at det måtte skilles mellom den offentlig kjente saken om tekstliket og en eventuell forvaltningsrettslig sak om mistanke om fusk. Det ble lagt vekt på at verken den tidligere statsråden eller noen andre har uttalt seg om, eller bekreftet, opplysninger om hvorvidt det er opprettet en fuskesak. De uttalelsene som er kjent knyttet seg til generelle opplysninger om vanlig saksgang i fuskesaker og hadde ikke direkte tilknytning til en eventuell behandling av den tidligere statsråden sin masteroppgave. Felles klagenemnd fant derfor ikke grunnlag for å si at en eventuell fuskesak allerede er alminnelig kjent eller tilgjengelig, og det ble derfor ikke gjort begrensninger i taushetsplikten etter fvl. § 13 a.

Resultat: *Klagen ble ikke tatt til følge.*

Innsyn 08-2024 – Innsyn i telefonlogg

Aktuelle lovbestemmelser: Offl. § 4 og § 14

Saken gjaldt innsyn i telefonlogg mellom NTNUs styreleder og medlemmene av ledelsen og rådgivere i rektors stab, de siste fem dagene før rektoren ved NTNU gikk av.

Universitetet avsto innsynskravet med den begrunnelse at telefonloggene var å anse som organinterne dokumenter som kunne unntas fra innsyn etter offl. § 14.

Universitetet fant ikke grunn til å gi merinnsyn etter offl. § 11 med henvisning til at hensynet til en forsvarlig forberedelse og gjennomføring av styremøtet måtte veie tyngre enn allmennhetens behov for offentlighet.

Klageren anførte at telefonloggen ikke kunne anses å være et organinternt dokument etter offl. § 14 da telefonloggen ikke var utarbeidet med formål å være intern

saksbehandling, samt at den ikke ville vise hva som ble sagt i samtalene. Det ble videre vist til at saken hadde stor samfunnsmessig betydning, da den omhandlet styreleders engasjement i prosessen som ledet frem mot rektorens avgang, noe som tilsa at vilkårene for merinnsyn var oppfylt.

Ved oversendelse til Felles klagenemnd viste universitetet til at telefonlogger anses som saksdokument etter offl. § 4 og at det var adgang til å unnta disse fra innsyn etter offl. § 14. Det ble vist til at styreleder, ledelsen og rådgiverne i rektors stab var i samme organ, og at en oversikt over samtaler mellom disse, forut for et styremøte, måtte regnes som intern saksforberedelse.

Felles klagenemnd kom til at en telefonlogg som gir informasjon om en enkelt telefonsamtale, herunder opplysninger om partene i samtalen, hvem som har kontaktet hvem, tidspunkt og varighet, er en logisk avgrenset informasjonsmengde som er lagret på telefonen og kan fremlegges for senere lesing, og skal derfor regnes som et "dokument" jf. offl. § 4 første ledd. Nemnda presiserte at loggen for hver enkelt telefonsamtale skal regnes som ett dokument.

Ved vurderingen av om dokumentet skal regnes som "saksdokument" etter offl. § 4 annet ledd viste nemnda til at det må tas utgangspunkt i innholdet i samtalen, og man må vurdere om samtalen innholdsmessig gjelder virksomheten til organet. Felles klagenemnd kom til at dersom det har forekommet telefonsamtaler mellom styreleder og noen av de andre aktørene, som har omhandlet ansvarsområdet eller virksomheten til styret, vil telefonloggen regnes som "saksdokument" som er omfattet av hovedregelen om innsyn, jf. offl. § 3, jf. § 4 annet ledd.

Felles klagenemnd vurderte så om telefonloggen er et organinternt dokument utarbeidet for egen saksforberedelse, som etter offl. § 14 kan unntas fra innsyn. Nemnda viste til at styrelederen, ledelsen og rådgiverne i rektors stab er del av samme organ, slik at telefonlogg fra en av disse aktørene vil være utarbeidet av organet selv. Ved vurderingen av om dokumentet var utarbeidet for organets interne saksforberedelse viste nemnda til at det måtte foretas en konkret vurdering for hver enkelt telefonlogg. Det ble vist til at dersom det har forekommet en telefonsamtale mellom de aktuelle aktørene, som har omhandlet saksforberedelser og ikke vært av privat karakter, vil telefonloggen regnes som et internt dokument ment for egne saksforberedelser, som det er adgang til å unnta fra innsyn etter offl. § 14.

Ved vurderingen av merinnsyn viste nemnda til at det må foretas en interesseavveining av hensynet til offentlig innsyn og hensynet til forvaltningens saksbehandlingsprosess. Nemnda la vekt på at en telefonlogg ikke vil vise vurderinger eller råd som er fremlagt og drøftet, slik at en telefonlogg i utgangspunktet befinner seg i yttergrensen av unntaksbestemmelsen i offl. § 14.

Det ble i tillegg vist til at tidsmomentet vil være av betydning i vurderingen, da behovet for å unnta dokumentet fra innsyn vil være større dersom saken er pågående enn når saken er avsluttet. Nemnda viste til at det kan foreligge forhold

som tilsier at hensynet til forsvarlig saksbehandling forut for et styremøte kan gjøre seg gjeldende også når det kommer til telefonlogger, men la imidlertid vekt på at dette hensynet vil ha mindre vekt i etterkant av styremøtet og når saken er avsluttet. Det ble i tillegg vektlagt at det er stor offentlig interesse rundt saken, og at hensynet til offentlighet rundt saksbehandlingsprosessen kan tilsa at dette bør tillegges avgjørende vekt.

Felles klagenemnd viste imidlertid til at vurderingen av merinnsyn må knyttes opp mot hvert enkelt dokument, altså hver enkelt telefonlogg. Da NTNU ikke hadde fremlagt telefonloggene for Felles klagenemnd, eller foretatt en konkret vurdering av hver enkelt logg selv, ble avgjørelsen opphevet og sendt tilbake til NTNU for ny behandling.

Resultat: Avgjørelsen ble opphevet

Innsyn 09-2024 og 11-2024 – Innsyn om hvem som var sensor i fuskesak

Aktuelle lovbestemmelser: Offl. § 24 tredje ledd

Sakene gjaldt krav om innsyn i hvem som skulle gjennomgå masteroppgaven til en daværende statsråd og en medstudent i forbindelse med mistanke om fusk. Nord universitet avsto innsynskravet med henvisning til offl. § 24 tredje ledd andre setning første alternativ.

Klagerne påklaget avgjørelsen og anførte at bestemmelsen er en snever unntaksregel, og de kunne ikke se at en offentliggjøring av sensors navn kunne sette enkeltpersoner i fare. Det ble i tillegg anført at offl. § 24 kun gjelder visse opplysninger og ikke hele dokumenter. Det ble derfor bedt om at dokumentet sladdes før det leveres ut dersom det inneholder opplysninger som kan unntas fra innsyn.

Ved oversendelse til Felles klagenemnd vurderte universitetet farepotensialet som svært stort grunnet sakens offentlige oppmerksomhet. Det ble vist til at sensur er en nødvendig arbeidsoppgave som skal kunne gjennomføres uten noen form for risiko for sensorene, samt at det ikke er av vesentlig betydning for media å få innsyn i navnene. Det ble avslutningsvis vist til at innsynsretten etter offentleglova i situasjoner der innsyn kan medføre fare, ikke kan gå lenger enn parters innsynsrett etter fvl. § 19 annet ledd bokstav b.

Felles klagenemnd kom til at vilkårene for å unnta opplysningene om hvem som skulle vurdere masteroppgaven etter offl. § 24 tredje ledd andre setning første alternativ ikke var oppfylt. Nemnda viste innledningsvis til at vilkåret «påkravd» er et strengt vilkår, og at det må foreligge en noenlunde reell fare for at innsyn vil utsette enkeltpersoner for fare. I den konkrete vurderingen viste nemnda til at saken har fått stor offentlig oppmerksomhet og at en offentliggjøring av sensorenes navn kunne medføre oppmerksomhet fra media. Nemnda kom likevel til at den uønskede

oppmerksomheten og eventuelle risikoen for press fra media ikke utgjorde en fare for enkeltpersoner etter offl. § 24. Det ble vist til at virkeområdet for bestemmelsen tar sikte på langt mer alvorlige situasjoner enn foreliggende tilfelle. Felles klagenemnd kom derfor til at offl. § 24 tredje ledd andre setning første alternativ ikke gav hjemmel for å unnta opplysninger om hvem som var sensorer. Nemnda kunne heller ikke se at det forelå andre grunnlag i offentleglova for å unnta disse opplysningene.

Resultat: *Klagen ble tatt til følge*

Innsyn 15-2024 – Innsyn i dokument om arbeidsmiljøkartlegging

Aktuelle lovbestemmelser: *Offl. § 14 første ledd, offentlegforskrifta § 8*

Saken gjaldt innsynsbejring fra Khrono i en arbeidsmiljøkartlegging ved IE-fakultet ved NTNU. Universitetet avsto innsynskravet med henvisning til at dokumentet var organinternt, jf. offl. § 14 første ledd. Dokumentet var utarbeidet ved HR- og HMS-avdelingen av en fast ansatt i samarbeid med en innleid arbeidstaker fra et advokatfirma, jf. statsansatteloven § 12. Dokumentet ble sendt til fakultet og skulle brukes i videre arbeid med arbeidsmiljøet.

Klageren anførte at fellesadministrasjonen og de enkelte fakultetene ved NTNU måtte regnes som selvstendige organer etter offentleglova, og viste til «Rettleiar til offentleglova» samt uttalelser fra Sivilombudet. Klageren stilte også spørsmål ved om dokumentet kunne regnes som utarbeidet av organet selv, og om det var ment for intern saksforberedelse, jf. offl. § 14..

Ved oversendelse til Felles klagenemnd gjorde NTNU gjeldende at arten av oppdraget og graden av fortrolighet og internt samarbeid, gjorde at den innleide arbeidstakeren var en del av organet. Universitetet mente at dokumentet gjaldt intern saksforberedelse, da det var utarbeidet som del av en større prosess for arbeidet med arbeidsmiljøet. Det ble fastholdt at fellesadministrasjonen og fakultet var å regne som samme organ. Som delvis støtte til dette ble det vist til at offentlegforskrifta § 8 gjør unntak for offl. § 14 første ledd for dokumenter som utveksles mellom fakulteter ved en utdanningsinstitusjon. NTNU unntaket i forskriften ikke gjelder forholdet mellom fellesadministrasjonen og fakulteter, da det er større grunn til å unnta slike dokumenter enn dokumenter.

Felles klagenemnd fant at dokumentet var utarbeidet av universitetet selv. Det ble vektlagt at den innleide arbeidstakeren skulle utgjøre en intern, disponibel ressurs for universitetet, som forutsatte et tett og fortrolig samarbeid med andre ansatte. Dette til forskjell fra oppdrag der en ekstern ressurs skal gi et eksternt perspektiv. Hans tilknytning til NTNU hadde derfor klare fellestrekk med øvrige ansattes tilknytning til universitetet. Nemnda fant det også klart at dokumentet var ment for ett og samme organ, ettersom formålet var å forbedre arbeidsmiljøet ved institusjonen.

Nemnda vurderte om offentlegforskrifta § 8 kunne tolkes utvidende, til også å gjøre unntak for dokumenter utvekslet mellom fellesadministrasjon og fakultet. Til dette bemerket nemnda at HR- og HMS-avdelingen blant annet har ansvaret for universitetets personalpolitikk og forvaltning. Formålet med Fellesadministrasjonen er å sentralisere og effektivisere tjenester som ellers måtte ha blitt utført separat i administrative enheter ved hvert fakultet. De samme hensynene som begrunner unntaket i forskriften, gjelder derfor ikke for dokumenter utvekslet mellom fellesadministrasjon og fakultet. Etter nemndas vurdering er det følgelig ikke grunnlag for å tolke unntaket i offentlegforskrifta § 8 utvidende.

Ved vurdering av merinnsyn etter offl. § 11 la nemnda avgjørende vekt på at rapporten skulle brukes til å forbedre arbeidsmiljøet, og at innsyn underveis i prosessen kunne føre til at medarbeidere ble tilbakeholdne med å dele sine meninger, råd og vurderinger i den forbindelse. Videre var rapporten avgitt nylig, slik at heller ikke medgått tid kunne tale for å gi merinnsyn

Resultat: *Klagen ble ikke tatt til følge*

Innsyn 19-2024 og 20-2024 – Innsyn i navn unntatt fra offentlig søkerliste

Aktuelle bestemmelser: *Offentleglova § 25 andre ledd*

Saken gjaldt to separate innsynskrav – fra Khrono og Universitetsavisa – i søkerlisten for stillingen som rektor ved NTNU. NTNU sendte begge klagerne søkerlisten med ett navn unntatt offentligheten. I sin klage viste Khrono til uttalelse fra Sivilombudet om at det kreves en særskilt begrunnelse for å unnta opplysninger, og at det må vurderes opp mot hensynet til allmennhetens behov for innsyn og kontroll med tilsettinger i forvaltningen. Khrono mente at tilsetting av ny rektor ved NTNU var i det offentliges interesse, med henvisning til offentleglovas forarbeid og «Rettleiar til offentleglova» pkt. 8.14.3. Khrono ba også om innsyn i både den aktuelle søkeren, og NTNUs begrunnelse for at vedkommende var unntatt offentligheten. Universitetsavisa viste i sin klage til prinsippet om merinnsyn i offl. § 11 og uttalelse fra Sivilombudet om at terskelen for å unnta søkernavn heves der det er snakk om høyere lederstillinger.

NTNU avviste begge krav med henvisning til offl. § 25 andre ledd. Etter en konkret vurdering av søkernes begrunnelse for å bli unntatt offentlighet, hadde universitetet funnet at det forelå grunnlag for å unnta søkeren fra den offentlige søkerlisten. NTNU vurderte merinnsyn etter offl. § 11, men fant at behovene som lå til grunn for å unnta søkeren fra offentlighet veide tyngre enn hensynet til offentlig innsyn. Khrono fikk innsyn i søkerens begrunnelse.

Ved oversendelse til Felles klagenemnd foretok universitetet en ny vurdering med henvisning til at det ved bruk av offl. § 25 andre ledd fjerde setning skal legges særlig vekt på offentlig interesse rundt stilling. NTNU fant at søkerens personvern og

hensynet til god rekruttering til forvaltningen, talte mot offentlighet. I vurderingen var det vektlagt søknad på en annen stilling kunne bli ansett som mistillit i ansettelsesforhold etter dansk kultur og regelverk. Søkeren kunne dermed risikere konkrete og alvorlige ulemper. Søkeren hadde trukket søknaden sin, og NTNU viste til Sivilombudets uttalelse i SOM-2015-3451, hvor det ble åpnet for at søkere i «særlige tilfeller» kan trekke sin søknad med virkning for søkerlisten, også etter at søkerlisten var offentliggjort første gang.

Felles klagenemnd vurderte at den offentlige interessen for stillingen som rektor ved Norges største universitet er tilsvarende som for topplederstilling, som Justisdepartementet fremhever som særlig offentlig interesse i veilederen til offentliglova punkt 8.14.3. Nemnda bemerker at søkerlisten og hver enkelt søker allerede er omtalt og presentert i media. I slike tilfeller krever unntak fra offentligheten at forvaltningsorganet vurdere hvilke konkrete skader og ulemper innsyn vil kunne medføre for søker, og om hensynet til søkeren i så fall må gå foran hensynet til offentlig innsyn. Nemnda fant at NTNU ikke i tilstrekkelig grad hadde konkretisert de særlige grunnene som tilsa at søkerens navn skulle unntas offentligheten. Det var nemnda sitt syn at det ikke var tilstrekkelig at innsyn kunne medføre unødvendig utrygghet blant de ansatte ved hans nåværende arbeidsplass, eller at offentliggjøring kunne gi uttrykk for at søkeren var aktiv jobbsøkende. Søkerens navn kunne derfor i utgangspunktet ikke unntas offentlig søkerliste.

Nemnda viste imidlertid til at søkeren har trukket søknaden etter første offentliggjøring av listen, men før klagesaken ble avgjort. Sivilombudet har uttalt at adgangen til å trekke søknaden med virkning for søkerlisten, etter at denne er offentliggjort første gang, kun gjelder i «særlige tilfeller». Nemnda fant at det forelå et slikt særlig tilfelle i denne saken, ettersom søknaden ble trukket før avgjørelsen ble fattet og NTNU i utgangspunktet hadde tatt forespørselen hans om å bli unntatt søkerlisten til følge.

Resultat: *Klagen ble delvis tatt til følge*

Innsyn 05, 23, 24, 25-2024 – Innsyn i dokumenter knyttet til styresaker

Aktuelle bestemmelser: *Fvl. § 13 nr. 1, offl. § 13, § 15 annet ledd, § 23*

Sakene gjaldt ulike innsynskrav i dokumenter knyttet til styresaker ved Høgskulen i Volda som gjaldt et varsel mot høgskoledirektøren. HiVolda avsto innsynskrav 05-2024 med henvisning til at opplysninger i dokumentene var omfattet av taushetsplikt etter fvl. § 13 nr. 1. Innsynskrav 23-2024 ble avslått med henvisning til at sakspapirene var unntatt offentlighet etter fvl. § 13 og offl. § 13, samt etter offl. § 23 første ledd av hensyn til forsvarlig personalforvaltning og offl. § 15 annet ledd om hensyn til forsvarlig ivaretagelse av det offentliges interesser. Også avslagene i sak 24- og 25-2024 ble begrunnet med offl. § 23 om forsvarlig personalforvaltning. I alle

sakene kom høgskolen til at alle dokumentene måtte unntas fra innsyn, da de opplysningene som var underlagt taushetsplikt utgjorde den vesentligste delen av innholdet, og det resterende ville gi et klart misvisende innrykk av innholdet, jf. offl. § 12 bokstav a og c.

I klagen ble det anført at det ville være mulig å gi delvis innsyn, da dokumentene kunne inneholde verdifull informasjon selv om mye av innholdet ble sladdet. Klagerne i sak 23-, 24- og 25-2024 anførte i tillegg at man ikke uten videre kunne unnta opplysninger knyttet til arbeidskonflikter, og viste til at dersom interessene til ansatte eller tillitsvalgte var berørt kunne man ikke benytte unntakshjemmelen etter offl. § 23.

I sak 05-2024 vurderte Felles klagenemnd om saksdokumentene var underlagt taushetsplikt etter fvl. § 13 nr. 1. Nemnda viste til at taushetsplikten er snevrere for offentlig ansatte når det gjelder forhold knyttet til arbeidet, og kom til at opplysningene ikke er underlagt taushetsplikt. I begrunnelsen ble det vist til at varselet ikke inneholdt opplysninger om personlige egenskaper eller karakteristikk ved den det er varslet om. Felles klagenemnd viste uansett til at varsleren hadde uttalt seg offentlig i forbindelse med saken, og at det var offentlig kjent hvem og hva varselet gjaldt. Det forelå dermed ingen berettiget interesse som tilsa at opplysningene skulle holdes hemmelig, jf. fvl. § 13 a nr. 3. Klagen førte dermed frem.

I sak 23-2024 tok Felles klagenemnd først stilling til om sakspapirene utgjorde ett eller flere saksdokumenter. Det ble vist til at sakspapirene bestod av ett hoveddokument og flere billag som hver for seg fremstod som en samlet fremstilling med selvstendig informasjon. Det var følgelig snakk om flere saksdokumenter, jf. offl. § 4.

Felles klagenemnd vurderte videre om deler av dokumentene kunne unntas fra innsyn etter offl. § 15 annet ledd. Nemnda bemerket at vilkåret «påkravd» er et strengt vilkår med høy terskel for å unnta fra innsyn. Det må i tillegg foreligge en nokså konkret fare for at offentliggjøring vil kunne skade høgskolens interesser, og skaden må være av et visst omfang. Nemnda fant at deler av hoveddokumentet skulle unntas fra innsyn etter offl. § 15. Det ble vist til at dokumentet inneholdt råd og vurderinger som sier noe om hvordan høgskolen kan stille seg i en konkret sak. Også de generelle juridiske vurderingene ble unntatt fra innsyn, da disse var så sterkt sammenvevde med de konkrete rådene at unntaksbestemmelsen kom til anvendelse.

Når det gjaldt bilagene fant Felles klagenemnd at vilkårene for unntak etter offl. § 15 ikke var oppfylt. Det ble vist til at dokumentene verken inneholdt råd eller vurderinger som sa noe om hvordan høgskolen burde stille seg i saken. Nemnda fant imidlertid at det kunne være grunnlag for å unnta opplysningene etter andre bestemmelser, og

opphevet derfor denne delen av avgjørelsen og sendte den tilbake til høgskolen for en ny vurdering.

Felles klagenemnd tok deretter stilling til om det kunne unntas opplysninger etter offl. § 23. Igjen ble det vist til at vilkåret «påkravd» er strengt, samt at vurderingen av skadevilkåret ville være lignende som etter § 15 annet ledd. Nemnda kom til at vilkårene etter § 23 ikke lenger var oppfylt, og viste til at det har blitt offentlig kjent hva og hvem saken omhandler. Det forelå dermed ingen reell fare for skade av høgskolens interesser.

Det ble så vurdert om sakspapirene inneholdt taushetsbelagte opplysninger som måtte unntas fra innsyn etter fvl. § 13 og offl. § 13. Nemnda kom til at det ikke forelå opplysninger som regnes som personlige forhold, og viste i tillegg til at det er offentlig kjent hvem saken handler om, slik at det ikke var grunnlag for å vektlegge hvorvidt opplysningene var egnet til å identifisere personen. Felles klagenemnd kom imidlertid til at den ansattes fødselsnummer måtte unntas fra innsyn etter offl. § 26 femte ledd.

Ved vurderingen av om hele dokumentet måtte unntas fra innsyn etter offl. § 12 viste nemnda til at § 12 bokstav a er en snever unntaksbestemmelse, og det avgjørende er om innholdet objektivt sett gir et klart misvisende inntrykk sammenliknet med resten av dokumentet. Nemnda fant ikke grunnlag for å unnta dokumentet etter offl. § 12 bokstav a. Felles klagenemnd kom imidlertid til at de unntatte opplysningene utgjorde den «vesentlegaste delen» av dokumentet jf. § 12 bokstav c, og viste til at det kun er 3 av 12 sider som bare delvis er unntatt innsyn. Resten av hoveddokumentet ble derfor unntatt fra innsyn etter offl. § 12 bokstav c. Nemnda fant ikke grunnlag for å unnta resten av billagene fra innsyn etter offl. § 12 og viste til at bestemmelsen ikke kan brukes som en selvstendig unntaksbestemmelse.

Felles klagenemnd fant avslutningsvis at det ikke burde gis merinnsyn i de delene av sakspapirene som er unntatt innsyn, og viste til at skadepotensialet ved en offentliggjøring og hensynet til en forsvarlig, intern avgjørelsesprosess veide tyngre enn hensynet til offentlig innsyn på daværende tidspunkt.

Klagen ble delvis tatt til følge.

Sak 24- og 25-2024 ble trukket underveis i saksbehandlingen hos Felles klagenemnd.

Innsyn 31-2024 – Innsyn i varsel levert av ansatt

Aktuelle bestemmelser: Offentleglova § 23 og § 13 første ledd, jf. fvl. § 13 første ledd nr. 1

Saken gjaldt innsynsbegjæring i varsel fra fagforeningene mot studiedirektøren, og i et varsel fra en navngitt ansatt ved Høgskolen i Volda. Høgskolen begrunnet avslaget

med henvisning til offl. § 23 og at unntak var nødvendig for å beskytte høyskolens interesser i forbindelse med personalforvaltning da saksbehandlingen fortsatt pågikk. Høyskolen viste også til at krav om innsyn i et varsel fra en navngitt ansatt, uten at det var spesifisert hva eller hvem varselet gjaldt, ikke kunne besvares uten å avsløre opplysninger underlagt taushetsplikt, jf. offl. § 13 første ledd og fvl. § 13 første ledd nr. 1.

Klageren anførte at et brev sendt til en offentlig institusjon vanskelig kunne inneholde opplysninger om «noens personlige forhold». Samtidig bemerket klageren at hun tidligere hadde fått innsyn i varsel mot navngitte personer.

HiVolda bemerket overfor klageren at hvert innsynskrav vurderes konkret. Opplysningene i varselet var ikke allment kjent fra før, og høyskolen kunne ikke ta hensyn til hvordan klageren var blitt kjent med at det forelå et varsel. Videre var det ikke avgjørende hvordan et tidligere krav om innsyn i andre dokumenter hadde blitt behandlet. Høyskolen tilføyde at også offl. § 23 første ledd ga hjemmel for å unnta det aktuelle dokumentet fra offentlig innsyn. Saken ble deretter sendt til Felles klagenemnd.

Ved vurdering av offl. § 23 første ledd bemerket Felles klagenemnd at vilkåret for unntak er strengt, og at det må foreligge en nokså konkret fare for at innsyn vil skade interessene som bestemmelsen skal verne. Nemnda fant at det var hjemmel for å unnta konkrete opplysninger i dokumentet. Da varselet fortsatt var under behandling, kunne innsyn skade høyskolens mulighet til å følge opp saken forsvarlig. Det ble vist til at innsyn kan føre til medietrykk og forhåndskonklusjoner om personalforvaltningen, og påvirke forklaringene til personer omtalt i varselet. Nemnda fant videre at de aktuelle opplysningene utgjorde den vesentligste delen av dokumentet, og at hele dokumentet derfor kunne unntas offl. § 12 bokstav c. Det var ikke grunnlag for merinnsyn etter offl. § 11.

Resultat: *Klagen ble ikke tatt til følge*

Innsyn 29-2024 – Innsyn i oppstilling av fakultetet sine økonomiske bidrag og fremtidige forpliktelser

Aktuelle bestemmelser: *Offl. § 9*

Saken gjaldt innsyn i Det samfunnsvitenskapelige fakultet ved UiB sine «økonomiske bidrag og framtidige forpliktelser til sentre, initiativ og tverrfaglige satsninger i form av en oppstilling der fakultetets bidrag posteres og beregnes på samme måte for hvert enkelt senter, initiativ og tverrfaglige satsning for perioden 2021-2029.» Klageren hadde i 2022 bedt om innsyn i SV-fakultetets bidrag til «initiativ og tverrfaglige satsninger» som ble omtalt i en fakultetsstyresak. Fakultetsdirektøren besvarte 2022-begjæringen ved å sende et regneark over ulike initiativ og tverrfaglige satsinger ved instituttene.

Klageren mottok ikke svar på den nye begjæringen og tolket dette som et avslag. I klagen ble det anført at det på bakgrunn av fakultetets økonomiske situasjon, var viktig å få oversikt over hva fakultetet bidrar med av ressurser til ulike sentre, initiativ eller faglige satsinger. Klageren mente at det etter god forvaltningsskikk må kunne forventes at det gjøres skriftlige beslutninger for slike disposisjoner, som det vil være enkelt å finne frem til og lage en systematisk oppstilling av. Han bemerket også at dekanen har uttalt til media at fakultetsledelsen har full oversikt og kontroll på den økonomiske situasjonen.

Ved oversendelse til Felles klagenemnd viste UiB til at det ikke eksiterer ett dokument med den oppstillingen klageren ønsker. Plikten til å sammenstille opplysninger som er elektronisk lagret gjelder kun der dette kan gjøres med hjelp av enkle fremgangsmåter, jf. offl. § 9. De aktuelle opplysningene lå på forskjellige steder i UiBs systemer fordelt på flere institutt, og det var deres vurdering at det ville være for tidkrevende å lage en slik sammenstilling.

Felles klagenemnd kom til at opplysningene ikke kunne hentes frem med «enkle fremgangsmåter», jf. offl. § 9. Nemnda bemerket at oversikten klageren fikk tilsendt i 2022, var fordelt på fem ulike institutter, og at innsynskravet i denne saken var mer omfattende. Nemnda fant det sannsynliggjort at en eller flere saksbehandlere manuelt måtte etablere en oversikt over sentre, initiativ og tverrfaglige satsinger, og deretter fylle ut oversikten med fakultetets økonomiske bidrag og fremtidige forpliktelser til disse for perioden som klageren har spesifisert. Dette tilsa at sammenstillingen ikke kunne etableres ved hjelp av enkle kommandoer, og at innsynskravet dermed ikke innenfor virkeområde av offl. § 9.

Resultat: *Klagen ble ikke tatt til følge*

Innsyn 32-2024 – Innsyn i anskaffelsesprosess av elektroniske tjenester

Aktuelle bestemmelser: *Offl. § 13 første ledd, § 14 første ledd, fvl. § 13 første ledd nr. 2*

Saken gjaldt innsyn i dokumenter («vedlegg 2 – kompetanse») fra de ulike tilbyderne i en anskaffelsesprosess av elektroniske tjenester. Det ble i tillegg bedt om innsyn i evalueringen i forbindelse med vektingen av kompetanse i anskaffelsesprosessen. UiT – Norges arktiske universitet ga delvis innsyn i dokumentet. For delene som ble unntatt innsyn viste universitetet til at dokumentet inneholdt opplysninger om tilbudt personell og deres kompetanse, som er av stor betydning for leverandørenes fremtidige gevinst, jf. offl. § 13 og fvl. § 13. Universitetet avsto i tillegg innsynskravet i evalueringsmatrisen med henvisning til offl. § 14. Det ble vist til at dokumentene ikke gir et presist bilde av evalueringen, og kunne skape tvil om hva som er organets beslutning eller synspunkt i saken.

Klageren anførte at UiT ikke hadde vurdert hver opplysning individuelt for å fastslå om den oppfylder kravene til å være en forretningshemmelighet. Det ble i tillegg vist til at offentlig anskaffelse krever høy grad av transparens for å sikre rettferdighet og likebehandling. Hensynet til offentlighetens behov for innsyn burde derfor veie tyngre enn behovet for hemmelighold. Avslutningsvis ble det vist til at leverandøren måtte dokumentere hvordan offentliggjøring av kursopplysningene konkret vil medføre økonomisk tap eller redusert gevinst.

Ved oversendelse begrunnet UiT nærmere avgjørelsen om delvis avslag. Det ble vist til at universitetet er forpliktet til å unnta opplysninger om tekniske innretninger, fremgangsmåter, drifts- eller forretningsforhold dersom offentliggjøring av opplysningene medfører en risiko for økonomisk tap eller redusert gevinst for leverandørene, jf. Justisdepartementet sin veileder til offentleglova. Det ble i tillegg vist til at opplysningene gjelder informasjon om tilleggsutdanning og kurs til utvalgt personell som skal benyttes til å utføre oppdragene i rammeavtalene, og at informasjon om dette er svært viktig for leverandørenes gevinst. Universitetet fant ikke grunn til å gi merinnsyn etter offl. § 11.

Ved klagebehandlingen viste Felles Klagenemnd innledningsvis til at fvl. § 13 nr. 2 om forretningshemmeligheter stiller krav til både opplysningens art og den eventuelle virkningen av at opplysningen gis ut. Nemnda kom til at opplysningene i dokumentet gjaldt «drifts- eller forretningsforhold», da det viste navn på personell og personellens tilleggsutdannelse og kurs. Videre kom nemnda til at opplysningene er av «konkurransmessig betydning», jf. § 13 nr. 2. Det ble vist til at opplysninger om de ansatte og deres kompetanse kan medføre økonomisk tap eller redusert gevinst ved at konkurrenter kan utnytte disse opplysningene i fremtidige anbudskonkurranser. Nemnda fant derfor at opplysningene som var unntatt i dokumentet falt under kjerneområdet for taushetsplikten etter fvl. § 13 første ledd nr. 2.

Resultat: *Klagen ble ikke tatt til følge*

Innsyn 36-2024 – Innsyn i alle unqdata-rapporter for 2024

Aktuelle bestemmelser: *Offl. § 4, § 28 andre ledd*

Saken gjaldt innsyn i alle Ungdata-rapporter for 2024. OsloMet avsto innsynskravet med henvisning til at alle rapportene ville bli publisert på deres nettside i midten av august. Klageren opprettholdt innsynskravet og bemerket at det ikke var vist til en hjemmel for avslaget.

Universitetet svarte at det skulle lages rapporter for 200 kommuner og gjentok at disse ville bli publisert på nettsiden når de var klare.

Klageren viste til at dokumenter i den offentlige forvaltningen er offentlig, med mindre det finnes hjemmel for unntak. Universitetet gjorde gjeldende at klageren ikke kunne

kreve innsyn i rapportene, og viste til offl. § 4 annet ledd og at rapportene verken var «ferdigstilt» eller «sendt ut av organet» og dermed ikke saksdokumenter. Det ble i tillegg anført at det ville være urimelig arbeidskrevende å behandle innsynskravet, jf. offl. § 28 annet ledd.

I klagen anførte klageren at det ifølge avslaget kun var rapportene for Innlandet og Øygarden som ikke var ferdigstilt. De øvrige rapportene måtte regnes som saksdokumenter, og hver rapport måtte regnes som et eget saksdokument. Det ble i tillegg anført at identifikasjonskravet er oppfylt.

Ved oversendelse viste universitetet til at rapportene ikke publiseres før de er mottatt hos kommunene eller fylkeskommunene, slik at disse har mulighet til å korrigere opplysninger. Universitetet anså datainnsamlingen for å være ferdig når alle skolene hadde avsluttet den og filen var klar for rapportutforming, noe som normalt skjedde i august.

Felles klagenemnd viste til at rapportene som er sendt ut av OsloMet vil være «oppretta» jf. offl. § 4, selv om ikke alle rapportene som skal utarbeides er ferdigstilt. Nemnda kom til at uferdige rapporter som det er aktuelt å gjøre endringer i, og som ikke er sendt ut av OsloMet, ikke regnes som «oppretta». Det ble imidlertid vist til at dette syntes å gjelde et mindretall av rapportene. Felles klagenemnd kom derfor til at rapportene som var sendt ut av universitetet eller ferdigstilt utgjorde «saksdokument for organet» etter offl. § 4 annet ledd. Nemnda bemerket at det ikke kunne få betydning i vurderingen at universitetet hadde en praksis rundt publisering av rapportene. Når det først forelå saksdokument for organet, måtte disse være åpne for innsyn med mindre det fantes unntakshjemmel. Etablert eller avtalt praksis kunne ikke gi grunnlag for unntak.

Nemnda kom videre til at identifikasjonskravet i § 28 annet ledd var oppfylt da klageren krevde innsyn i en bestemt sak. Universitetet hadde tilstrekkelig informasjon til å finne frem til de aktuelle dokumentene. Det forelå ikke grunnlag for å avslå innsynskravet som følge av at saken omfattet mange sider eller dokumenter, da det kun er ved innsyn i flere saker av en bestemt art at kravet til «i rimeleg utstrekning» gjelder. Felles klagenemnd kom derfor til at innsynskravet ikke kunne avslås med den begrunnelsen som OsloMet hadde gitt.

Resultat: Avgjørelsen ble opphevet.

Innsyn 42-2024 – Innsyn i dokumenter knyttet til ansettelsesforhold

Aktuelle bestemmelser: Fvl. § 18, offl. § 28 andre ledd

Saken gjaldt partsinnsyn etter fvl. § 18 i dokumenter knyttet til et ansettelsesforhold. Dokumentene gjaldt ulike vedtak, spesifiserte saker og alle saker behandlet av styret relatert til klagerens studie- og ansettelsesforhold. Klageren ba i tillegg om innsyn i

alle møtereferater fra forskningsrådet, ansettelsesutvalget og styret for institutt for internasjonal forretningsdrift, samt innsyn i alle innstillinger og beslutninger om godkjent av utenlandsopphold. Det ble også bedt om innsyn i alle innstillinger og beslutninger om godkjenning av forlengelse av stipendiatstillinger på grunn av korona.

NTNU ga partsinnsyn i de etterspurte dokumentene der disse forelå. Når det gjaldt innsynskravene etter offentleglova, viste universitetet til at dette ikke var konkretisert nok til at dokumentene kunne hentes frem ved enkle søk, jf. offl. § 28 annet ledd. Det ble vist til at det var 2676 stipendiater og 6480 vitenskapelige ansatte, og at hver enkeltes personalmappe måtte gjennomgås for å finne frem til de etterspurte opplysningene.

Klageren anførte at den tilsendte dokumentasjonen var mangelfull, blant annet at dokumentasjon som lå til grunn for vedtak om suspensjon og avslutning av studieretten var holdt tilbake. Det ble også etterlyst dokumentasjon knyttet til et konkret vedtak i ansettelsesutvalget. Klageren anførte også at det manglet dokumentasjon knyttet til en prosess for Oslo tingrett. I relasjon til innsynskravet etter offentleglova anførte klageren at kravet ikke var for vidt angitt, og viste til at det dreide seg om en avgrenset periode i 2021 der rektor var gitt vedtakskompetanse.

Ved oversendelsen til Felles Klagenemnd viste universitetet til at klageren hadde fått partsinnsyn i de dokumentene som var journalført. NTNU fastholdt videre at innsynskravet etter offentleglova ikke var konkretisert nok til at det kunne imøtekommes uten en omfattende manuell arbeidsinnsats.

Når det gjaldt partsinnsyn etter forvaltningsloven § 18 kom Felles klagenemnd til at klageren har fått innsyn i de dokumentene som forelå ved NTNU og som var omfattet av innsynskravet. Selv om nemnda ikke kunne kontrollere hvilke dokumenter som var lagret i universitetets arkivsystem, fant nemnda det sannsynliggjort at det ikke forelå dokumenter om behandling av varsler eller saker om klageren ansettelsesforhold i institutt-, fakultets- eller universitetsstyret.

Felles klagenemnd opphevet avvisningen av klagerens krav på innsyn i møtereferater fra utvalg og organer ved institutt for internasjonal forretningsdrift, og viste til at kravet var avgrenset og at NTNU ikke hadde begrunnet hvorfor klageren ikke kunne få innsyn i disse dokumentene.

Når det gjaldt kravet om innsyn i alle innstillinger og beslutninger om godkjenning av utenlandsopphold knyttet til rektors vedtak om individuell vurdering, samt alle innstillinger og beslutninger om godkjenning av forlengelse av stipendiatperioder, kom nemnda til at kravet ikke «i rimeleg utstrekning» gjaldt saker av en bestemt art, jf. offl. § 28 annet ledd. Det ble vist til at NTNU ville bli påført en urimelig arbeidsbyrde ved å manuelt måtte gå gjennom dokumentene og sammenstille disse. Felles klagenemnd viste til en uttalelse fra Sivilombudet, hvor ombudet kom til at en manuell gjennomgang av 800-1000 fakturaer for 16 personer ville medføre en

urimelig stor arbeidsbyrde for organet. Klagen knyttet til disse delene av innsynskravet etter offentleglova førte derfor ikke frem.

Felles klagenemnd bemerket avslutningsvis at klageren kunne fremsette et nytt og mer spisset innsynskrav. I et slikt tilfelle ville NTNU også vært forpliktet etter fvl. § 11 til å gi klageren veiledning om hvordan innsynskravet kan avgrenses for å oppfylle vilkårene etter offl. § 28 annet ledd.

Resultat: *Klagen ble delvis tatt til følge.*